

[Ømann.]

sagt, er, at man blot vil have beretningens kendsgerninger ordnet for at se, om der er grundlag for at gå videre med sagen, og det har man ment at man skulle have bistand til. Hvor står der skrevet i grundloven eller andetsteds, at folketinget ikke må bede om en vurdering, om en vurdering af hvad som helst og bede hvem som helst om det? Heroverfor siger statsministeren, at det er folketinget, der skal afgøre, om der skal rejses rigsretsanklage, om der skal gøres noget videre ud af denne sag. Ja men så må man da vente, at statsministeren om et øjeblik kommer op på denne talerstol og opfordrer folketinget til at anmode om rigsretsbehandling. For gør han ikke det, og vil man samtidig stemme imod den af socialdemokratiet foreslåede dagsorden, ja, så er konsekvensen jo den, at man vil have, at sagen efter denne debat skal hænge i luften. Kan regeringen være tjent med det? Kan boligministeren være tjent med det? Kan han være tjent med et uafgjort i denne sag? Jeg mener det ikke.

(Kort bemærkning).

K. Axel Nielsen: Jeg tager kun ordet for at besvare det spørgsmål, som hr. Niels Helveg Petersen stillede til mig. Han spurgte, om den dagsorden, vi har foreslået, betyder, at vi har skiftet standpunkt, idet han gjorde opmærksom på, at i vores forespørgsel fastslår vi, at det er godtgjort, at boligministeren har gjort dit og dat.

Jeg har allerede sagt én gang, nemlig da jeg tog ordet første gang efter pausen, at det er en subjektiv vurdering, lige så vel som det er en subjektiv vurdering, når andre ordførere siger, at der er intet at laste boligministeren for. Men da vi naturligvis ikke kan blive ved til dommedag med at forsikre hinanden om, at vi synes sådan, og vi synes sådan, og ikke nå overensstemmelse, så er det, vi ønsker en vurdering foretaget af disse forhold, sådan at folketinget får et ordentligt grundlag at tage stilling på.

Jeg er ikke bekymret for de forfatningsmæssige ting, som er ført i marken. Hvis vores dagsorden blev vedtaget, så er jeg ikke i tvivl om, at regeringen nok skulle finde udvej for at få den undersøgelsesret til at fungere. Man har før kunnet klare den slags vanskeligheder, og det er jeg lige så over-

bevist om at man kunne gøre i denne situation.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne have lov at sige, at vi fra socialdemokratiets side ikke kan stemme for den af hr. Ib Thyregod foreslåede dagsorden, men vil stemme imod den. Når vi vil det, er det, fordi den tager statsministerens redegørelse til efterretning, den redegørelse, som bygger på regeringens erklæring umiddelbart efter, at kommissionsdomstolen havde afgivet sin beretning. Den bygger på den regeringserklæring, som frikendte uden at spørge folketinget, frikendte til alle sider, også til regeringens egen side. Derfor kan vi ikke tage denne redegørelse til efterretning og derfor kan vi ikke stemme for dagsordenen. Vi kan heller ikke stemme for dagsordenen, fordi det udtales i den, at forhandlingerne mellem regeringen og folketingets finansudvalg om klare og fastere retningslinjer for behandlingen af bevillingsspørgsmål osv. skal fremmes. Jeg er nemlig ikke overbevist om, at det rette forum for at behandle disse problemer er det lukkede møde i finansudvalget mellem regeringen og finansudvalget. Jeg er i det hele taget ikke sikker på, at finansudvalget kan træffe afgørelser af den art med hensyn til bevillingspraksis og med hensyn til, hvordan man skal forholde sig til den række af ansøgninger, som finansudvalget stilles over for i henhold til gældende lovgivning. Jeg er ikke sikker på, at det er rigtigt, at de behandles i finansudvalget, og derfor har det også været sådan, at den henvendelse, vi fik fra finansministeren, med en række punkter i, den har der hidtil i finansudvalget ikke været ønske om at vi skulle have en drøftelse af.

Der er heller ikke i øvrigt, vil jeg gerne have lov at sige, siden kommet nogen henvendelse fra den fungerende finansminister, om man skulle drøfte disse problemer, og foreløbig, vil jeg da gerne sige, føler vi os trygge ved den facon, hvorunder arbejdet hidtil er foregået i finansudvalget, og jeg er overbevist om, at det vil vi også gøre i fremtiden, hvis ellers vel at mærke de oplysninger, vi får fra regeringen, er rigtige.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Jeg forstår, at socialdemokratiet altså ikke har forladt den